

מי שאמר פרק רביעי נזיר

מסורת הש"ס

(א) לקמן מה, (ב) ש"ך לדף
כז, (ג) ג"י א"ת בפירוש
ראשון, (ד) נ"א בגי'הו,

נוסחת הריב"ן

(ח) וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אמר ליה
וכ' לא אפשר למימר
דסתומין:

הגהות מהר"ב

רנשובורג

[illegible]

הגהות התוספות

[illegible]

מוסף רש"י

ולא פירש. לזוה מכן
לחטאת (לקמן סה).
הראויה לחטאת. כגון
כבש נקבה בת שנה (שם).
לעולה. הראויה לעולה,
כש כן וזר כן שנה (שם).
לשלמים. לזל כן שני שנים
(שם).

א"ל וליטעמדין הא דסגן רבן
שטעמערן בן גמליאל אומר כו'. לימא
גמי הסם דשכחומין דמו דהא אחרת
דבבמה נכסא וקארל של קורות לאו
דכפחורשין דמו: אמר ליה. לעולם
לימא איהו כן דמעוט ולא נכסא מעוט
איהו קארל ויהא דלמרת מעוט ולא
עמות הסם לא אפשר דליהו
מפחורשין דהא חביב בכו' ולימא

עשה דגלי לך רחמנא דלא ליהו
בהון אי בלקחת בעלים והא נמי דמו
לא אפשר (א) דכסומין דמו דמינכר

הבהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש
במעורבות ואין חתום שימפרשו בשעת
הזאת אם לא שאל פי בעלים אם לא
אדמו"ר ממית דעת בעלים לאלו דאס
מפועל או אפי' נתנו עיניהם עליהם שפי'
היה כמקומו מוריס לנחמיהו שפי'
חטאת ואזה שירה עולה ע"כ שעת
במהה משיות דמק' קיין דלדריי בקי'
הדיכי יחוש שבבעלים ציררוס איפס'
חטאת ואזי"ב לא פירשו כלל ועולם
(ומאן) פריך ואמר היך יועיל ופרש'
יומר מתיאן וזמ' בעריו חטאת חס'
אחא דאמר לעיל מעות ולא בהמה פי'

אמר ליה וליטעמך הא ^בדנתן רשב"ג אומר
הביא שלש בהמות ולא פירש הראויה
לחמאת תקרב המאת לעולה תקרב עולה
לשלמים תקרב שלמים אמאי הא אמרת
בהמה לאו כמפורשת דמיא אמר ליה
התם יולקח ^בועשה אמר רחמנא אי
כלקחת בעלים אי בעשיית כהן הכא נמי
מי

מ"מ מהני פירש כחערות
אחר הלקיחה האי לחטאת
יוכל הכהן להקריבם כראונו
ולאחי פריך וכי חיימא אין

יבא דלא פירשו וזכרנו הבעלים בשעת הלוקחה ב' נזכר
 ידעת דהן כשהבעלים קיימים אזכרה לא יהיה הכסף רשאי
 ומה שכתבנו בגמ' שכל מה שיש לו בעל חוב חל עליו
 ודוקאמר דב' מקדש בדשעית הכסף מתפרשת ש"מ דלן
 נתינה לא מעלה ולא מורדת כיון שאלו הולא הפירוש בפי
 לגרבה ולא יומא מנות דוקא כי הכי דעופות הוו כמסות
 וס' והשקא הר"מ כיון דמעשיתא בעת פריך בדשעית
 ממוחין פירוש שאלו פירושו הבעלים בשעת לקוחה מתמשמת
 מה שהכנה עושה והלא הם מציאים אותם לכהן להקריבם
 ומה כן דהייבא דלא הציאות לבסוף הכהן הדיו כמפורשים
 הבעלים בתערוכה אחר הלוקחה דחיישין אולי נתן בדשעית
 ומה דלמי מועיל אחר הלוקחה כדמאר דב' בלקוחות צימי
 וס' דליכא שהייה ושמה נתן בדשעית לפרש בתערוכה צימי

1. ואם לא תמצא ידה
די שזה ולקחה שתי
תורים או שני בני יוכה
אחד לעלה ואחד
לחטאת וכפר עליה
הבן וטהרה;

ויקרא יב ח

2. ועשה אתם הבן
אחד חטאת והאחד עלה
וכפר עליו הבן לפני ה'
מזבח: ויקרא טו טז

פי' הרא"ש

[illegible]

לכך אם לא פירש נשעת לקיחה שמה
ה שירצה לחטאת ואזיה שירצה לעולה:
משום דליכא שהייה משום דבעו מוס
בלבו האי לחטאת והאי לעולה דליהו

מתפורשין וי"ל (דנהי) דכיו"ל דלא
פירשו הבגלים בשעת לקיחה שוב
מן צידס דלא פירש' דהא צעו להחפרס
בעייתם כהן ועייתם כהן איז צי
הבגלים הילקן ארעא למימר דאחר
לקיחה אזלי נתן לבו למרסא חשבונית
ואי"ל והא אין מועיל פירוש הבגלים
אחר הלקיחה וי"ל נהי דאין מועיל
פירוש הבגלים וי"ל דאין לקיחה לגבר
אזרי יקרב חטאת ואזרי יקרב עולה

[illegible]

וזה לתטאח חוה לעולה פריך²⁰ והא"י
ומסתמחא ה"ה גבי שאל קרצנות פריך
הקרצנות ועוד אפי' אחר דליץ פריך
ויקין אלא נסכא וסואר קורות וזו וכן
כ דקאמר מאי טעמיהו דרבנן דקאמרי
אמי והא"י קסדא ולאוטויה ללא מהטו
והטו²¹ פחדו ללאוה טעם שפירו
גדוהם וצוהו והמן והשיהיו חזיו דומה
ות ולא בהמה ולא נסכא וכו' (ד' מ"ט)
גלגל²² הלהה שגשית מעות סחומים
אלא חזיה לעזיר להקריב עזון פרים
ה (נאחשחא בכל מילי דלא ח"ל לקריב
ה שטפולין לגדה הילבן חין לך אלא
הלהה נהדיא מעות בהמה בעלה מוס
עיל מעות בזר כל מילי דמי לך אלא
ות מעות והשחא פריך שפיר דקאמר
ה עפות בהמיה פ' אחר מהמיי
דיה ולא נחשיב כמעות סחומין וכו'
ה בעשית הכהן כלומר דאין להם שום
שירה עולה וכן לענין שיכלו לגדה
הקוטערס וכן מעשית הכהן קפריך
השיר כמפורש אלא כמחומין לכל מילי
כ קסדא לא א"י אלא לענין זה שלא
י' דמשמע ליה לכל מילי קאמר דהו
חיו לתטאח ואחו לעולה לענין קריעות
ות לגבי קרצנות דקאמר²³ מעשרות
וגדה והשחא היו הלשון שפיר דמסרק
בהמה וגסכא וסואר קורות וא"ל לפי'
והא אמרי' פיק' דשכונות (דף י"ג)
שנאחשחא מעות אמי יכול להקטע עופות
שפיר לגבי המזבח א"י אלא מהשחא
י"א אומר הביא ש"ש בהסות וא"א
הלאי לשלמים כגון איל הלאי²⁴
מרז קסדא דעפות כסחומין ה
והטו וכו' וכן דמי וכו' אלא בהמה

[illegible]

לשעת הקרנה ואפי' ב' בערונות ואפי' ב' בערונות
 חסדא ב' אלמא לא מתי פירוש חסדא ב' חסדא
 פ' ר"ס וקסא דלא קדמור ב' חסדא ב' חסדא
 קרונות מקינן מ"מ אין כרזה הוא
 פירוש ושעירי לגבי נזיר דלא חוו להקריב
 מעות ולא בהמה וכו' לעיל לאמרי ה"ה
 פירוש הנבעלי בניו וכו' לא שיעמו
 ה'הוא' דלא דלמז מעות ולא בהמה וכו'
 גדול שטעם זה אינו רמז כלל כספר לכן
 משמאשם שהיה הוא ומיהו אין הטעם
 פועל לגדנה כלום בהשגה ועל זה הוא
 ושעירי וכו' נסבא וקדור קדור וקדור
 דומיא דמעות כמו נסבא וקדור קדור
 ההלכה ומיהו בהמה בעלת מוס כלל
 בכלל כיון דדמיה למעות לגמרי ה' (דד)
 נסבא וקדור דלא חוו להאי לאמרי
 נסבא וקדור דלא חוו להאי לאמרי
 קינן או נזיר טמא דשעירי חורין וכו'
 אין ה"ה וקדור וקדור ב' חסדא ב' פ'
 פירוש חסדא ב' ש' להס דין קדור
 כדמעות קדורין אם מתי הנבעלי קודם
 כמות לפי ראשון דלא מתי קדור
 לענין זה הו' כדמעות פועל לגדנה
 וכו' הנבעלי לפרש אמר הלכותא
 כדמעות נזיר דא"כ הו' ליה למימר
 כדמעות ש' ש' קדור ש' ש' קדור
 מעות גמירי אלל על כרחך לאו ד'
 הקדור דמפרש ה' דפרך מעות
 קדור המוצה בעולם העוף ו"ל
 קדור המוצה אלל אלל שטעם ענין
 אלל ה'היא דשכונות ש' ה'היא מ'
 פירוש הראוי להטאת. כגון כנסה
 להטאת: **אמאי** האמאי (בהמה)
 רבא רבא וכו' (אמאי) האמאי רבא

ולא פירש. לזוה מכן
לחטאת (לקמן סה).
הראויה לחטאת. כגון
כבש נקבה בת שנה (שם).
לעולה. הראויה לעולה,
כש כן וזר כן שנה (שם).
לשלמים. לזל כן שני שנים
(שם).